

جمشید انصاری، معاون رئیس جمهوری در گفت و گو با «ایران» از نظام بوروکراسی می گوید:

تولید قانون را کند و نظارت و اجرا را بیشتر کنیم

از ۹۲ تا کنون حقوق کارمندان ۲۲۶ درصد و متوسط حقوق بازنشستگان ۳۷۷ درصد افزایش یافته است

مرتضی گل پور

خبرنگار حوزه دولت

■ به «متناسب‌سازی توسعه» اشاره کردید. اما این یک پروژه بزرگ به نظر می‌رسد. اینکه در هر ۵ سال بتوانید طراحی جدیدی برای نظام اداری کشور داشته باشید، یک چشم‌انداز واقعی به نظر نمی‌رسد.

اشتباه برداشت نشود، آنچه در قانون درباره متناسب‌سازی ساختارها و طراحی نظام‌های مدیریتی دستگاه‌ها به آن اشاره شده، ناظر بر بعد دستگاهی نظام اداری ما است. به این معنی که لازم نیست در هر دوره‌ای از برنامه‌های توسعه، ساختار کلان کشور از نو بازنگری شود. فرض بر این است که دستگاه‌های کشور وجود دارند، اما اصلاحات لازم بتدریج انجام می‌شوند. به‌عنوان مثال، شاید زمانی لازم باشد وزارتخانه‌ای ایجاد یا وزارتخانه‌ای در وزارتخانه دیگری ادغام شود. این کار بتدریج صورت می‌گیرد، مثلاً امروز وزارت صمت، از یک سو وظیفه راهبری برنامه‌های توسعه صنعتی و معدنی و از سوی دیگر وظیفه ساماندهی تجارت خارجی و داخلی را بر عهده دارد. ممکن است در برنامه توسعه جهت‌گیری‌های جدیدی برای این وزارتخانه در نظر گرفته شود که متناسب با این جهت‌گیری‌ها باید در ساختار آن بازنگری شود و اگر لازم باشد، نظام‌های مدیریت جدیدی طراحی، تهیه و مستقر گردد. به‌عنوان مثالی دیگر، در برنامه ششم توسعه، احکام روشنی در زمینه توسعه بیمه همگانی وجود دارد. برای تحقق این اهداف، سازمان بیمه خدمات درمانی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی منتزع و به‌عنوان یک سازمان وابسته به وزارت بهداشت و درمان تعریف شد. همچنین جایگاه دبیرخانه شورای عالی بیمه خدمات درمانی نیز تغییر کرد و به‌عنوان یک نظام جدید مدیریت متناسب با این تغییرات سامانه‌ای برای بازگذاری پرونده سلامت همه ایرانیان طراحی و مستقر شد تا همه پزشکان و کادر درمانی بتوانند به یک پرونده سلامت در جامعیت کامل دسترسی داشته باشند، این از آن نظاماتی است که باید طراحی و مستقر می‌شد. بنابراین، هم با نظام‌های مدیریتی رویه‌رو هستیم که باید در ابتدای هر برنامه توسعه، متناسب با تکالیف و جهت‌گیری‌های برنامه طراحی و مستقر شوند و در کنار آن باید برخی اصلاحات ساختاری صورت بگیرد. این نقشی است که برای پیشبرد بهتر برنامه‌ها توسعه جزو وظایف سازمان اداری و استخدامی کشور است.

■ نظام اداری موتور محرکه توسعه و ابزار تحقق اهداف دولت‌ها محسوب می‌شود، زیرا هر تصمیمی که نظام سیاست‌گذاری اتخاذ کند، باید از طریق نظام اداری اجرایی و عملیاتی شود. در دو سال گذشته، بعد از تلاطم‌های سیاست خارجی، مسائل اقتصاد داخلی و البته شیوع کرونا، برخی شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های خارجی، تلاش کردند توان اداره کشور در جمهوری اسلامی را ضعیف نشان دهند، اما بویژه در دوره اول شیوع کرونا دیدیم که نظام اجرایی ما کاملاً مستقر و پایتاد بوده و اندازه توان و ظرفیت خود نشان دهنده توان و ظرفیت خود نظام مسائل را حل و فصل و کشور را اداره کند. شما چه چشم‌اندازی از ظرفیت نظام بوروکراتیک جمهوری اسلامی دارید؟

نظام اداری به مجموعه‌ای از قوانین، مقررات، ساختارها، روش‌ها و فناوری‌ها، نظام‌های مدیریتی و نیروی انسانی اطلاق می‌شود که به‌صورت یکپارچه ارائه خدمات تکلیفی به مردم، اجرای برنامه‌های توسعه کشور و تحقق اهداف پیش‌بینی شده در قوانین را دنبال می‌کند. اساساً یکی از وظایفی که بر عهده سازمان اداری و استخدامی کشور است، پیش‌بینی و طراحی نظام‌های مدیریتی متناسب با برنامه‌های توسعه است. به عبارت دیگر، همزمان با طراحی و تصویب برنامه‌های توسعه پنج‌ساله کشور، احکام قانونی خاص برنامه و به تعبیری باید و نبایدهایی برای دولت و دستگاه‌های اجرایی پیش‌بینی می‌شود و جهت‌گیری‌هایی مدنظر قرار می‌گیرد که باید متناسب با آنها، سازوکارهای مدیریتی کارآمد هم طراحی و مستقر شود. از همین رو در قانون مدیریت خدمات کشوری آمده است که در آغاز هر برنامه توسعه، باید ساختار دستگاه‌های مختلف مورد تجدینظر قرار گرفته و با تکالیفی که در برنامه توسعه برای دستگاه‌ها پیش‌بینی شده، متناسب‌سازی شود. اما درباره بخش دوم پرسش، به باور من، در سال‌های ۹۷ و ۹۸ یعنی پس از آغاز دوره جدید تحریم‌ها، این گونه نبود که نظام اداری با یک قابلیت مناسب به وظایف خود عمل نکند. آمریکا توقع داشت در یک دوره زمانی کوتاه مدت تا ۶ ماه کشور بر اثر تحریم‌ها فلج شود و فعالیت‌های اصلی کشور بویژه در حوزه تولید و ارائه خدمات اساسی متوقف گردد، اما اینکه باوجود همه مشکلات و مشکلاتی که به‌عنوان دولت و مردم وارد شد، به‌گونه‌ای نبود، شد که کشور دچار مشکلات جدی نشد، بخش عمده این دستاورد مرهون تلاش‌های نظام اداری و کارکنان دستگاه‌های مختلف است. به‌عنوان مثال در عرصه ارائه خدمات بهداشتی و درمانی به مردم، در دو سال گذشته هیچ وقفه‌ای نداشتیم؛ حتی چه بسا در بخش‌های دیگر کشور گرانی کالا را شاهد بودیم، اما در حوزه دارو این اتفاق بسیار کم‌رنگ بود و تولید و توزیع اقلام دارویی در کشور بخوبی مدیریت شد و نظام درمانی ما توانست به طور مؤثری از بیماران و نیازمندان به خدمات پزشکی و درمانی حمایت کند.

که شما اشاره کردید، یک نقش نهایی نیست، بلکه ارائه مشورت‌هایی است که عناصر دیگری هم باید آن تصمیم‌ها را تأیید کنند، البته چند شورا مانند شورای امنیت کشور، شورای اقتصاد و چند شورای عالی مانند شورای عالی اداری یا شورای عالی محیط زیست داریم که به‌عنوان شوراهای اصلی محسوب می‌شوند. معمولاً اعضای این شوراهای نیز اعضای هیأت دولت هستند، اما هیچ وقت تصمیم‌گیری در این شوراهای با کندی مواجه نبوده است.

درعین حال، همان طور که می‌گویید، ۶۰-۷۰ شورای پایین دستی هم هست که در قوانین مختلف تعریف و ایجاد شده‌اند. بعضی از این شوراهای در طول سال، شاید یک بار هم جلسه تشکیل نمی‌دهند یا حاکم دو یا سه جلسه در طول سال تشکیل نمی‌دهند. این شوراهای چندین در نظام تصمیم‌گیری ما مؤثر نیستند و در مقابل، اختیارات کافی برای وزرا و رؤسای سازمان‌های ستادی وجود دارد تا رأساً تصمیمات لازم را اتخاذ کنند. در جاهایی هم که قانونگذار تصمیم‌گیری را به دولت محول کرده است، معمولاً چالگی لازم را دارد. از این رو شاید بتوان گفت حجم کارهایی که قانونگذار به دولت محول می‌کند، زیاد است و این یک اشکال جدی است، به‌عنوان مثال، همراه با تصویب قانون بودجه یا سایر قوانین در مجلس،

که در کنار این، انباشت آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها در دولت هم هست. در مجموع، معتقدم باید قدری از شتاب ارائه پیش‌نویس دستورالعمل، لایحه، آیین‌نامه یا طرح کم شود. به تعبیری گفته می‌شود ما به اندازه کافی توسعه، پیش‌بینی شده بود که دولت مقرررات، آیین‌نامه، دستورالعمل و بخشنامه داریم و به همین دلیل باید حرکت ماشین تولید قانون، آیین‌نامه و بخشنامه در کشور ما قدری کند شود و بیشتر به سمت اجرا و نظارت حرکت کنیم.

■ بزرگي اتفاق مهمی در کشور رخ داد و آن، افزایش حقوق کارکنان دولت و همناسازی حقوق بازنشستگان بود که این آخری، یک نیاز یا مطالبه ۱۴ ساله بود که در این دولت محقق شد. چه فرایندی طی شد تا سرانجام به این تصمیم و اجرای آن رسید؟

درباره حقوق و مزایای کارکنان دولت که مورد سؤال شماست، ابتدا باید اشاره کنم که قانون مدیریت خدمات کشوری از ابتدای سال ۸۸ اجرایی شد. با اجرای این قانون در سال ۸۸ مشخص شد که با نرخ تورم هم از سوی دولت انجام می‌شد. در این میان، همکاران ما در سازمان برنامه و بودجه، همواره نگران این بودند که اعمال ۵۰ درصد افزایش حقوق، بار مالی زیادی را بر بودجه دولت تحمیل کند به نحوی که امکان

تهیه و تصویب ده‌ها آیین‌نامه اجرایی هم پیش‌بینی می‌شود که همه این آیین‌نامه‌های اجرایی باید به تصویب هیأت وزیران برسد. ضمن اینکه اصلاحات احتمالی بعدی این آیین‌نامه‌ها هم باید به تصویب هیأت وزیران برسد. بنابراین نظام قانونگذاری ما حجم کار بسیار گسترده‌ای را برای هیأت وزیران و به دنبال آن برای کمیسیون‌های ۷ گانه دولت ایجاد می‌کند که معمولاً هم کمیسیون‌های دولت نمی‌توانند با سرعت عمل لازم، کار را برای طرح در صحن هیأت وزیران آماده کنند.

■ راه حل آن چیست؟

به نظر من باید نظام قانونگذاری ما به سمتی برود که تکلیف اکثر احکام ضروری هر قانون را در فرایند قانونگذاری مشخص کند و به تصمیم‌های هیأت وزیران یا حتی مراجع تصمیم‌گیری پایین دستی موکول نکند تا بسیار کمتر از آنچه امروز هست به تدوین دستورالعمل و آیین‌نامه‌نویسی نیاز باشد. راه حل دوم هم این است که خود دولت در آیین‌نامه‌های تصویبی، صرفاً برای حل مشکل یک دستگاه یا مسائل موردی، برای اصلاح آیین‌نامه‌ها اقدام نکند تا از این طریق حجم کار دولت افزایش پیدا نکند. اما به‌طور کلی، امروز در مجلس انباشتی از لایح و طرح‌ها وجود دارد که نمیدانم مجلس باید یا سرعت مناسبی به آنها رسیدگی

نصرت‌الله پژمان‌پور، ایران

از همه ظرفیت‌های قانون برای افزایش امنیت‌آرامی استفاده نشده بود تا اینکه در سال ۹۳ در این زمینه افزایشی برای کارکنان دولت اعمال شد. افزایش دوم از ابتدای ۹۴ اعمال شد. به این معنی که در بند ۱۰ ماده ۶۸ قانون برنامه پنجم توسعه، پیش‌بینی شده بود که دولت می‌تواند برای برخی مشاغل خاص مبالغی به‌عنوان «فوق‌العاده ویژه» برقرار و پرداخت کند. این افزایش‌ها برای اکثریت کارکنان اعمال شد. ولی در خصوص ماده ۵۰ قانون برنامه پنجم توسعه وضعیت به گونه‌ای بود که تعداد اندکی از کارکنان دولت که شاید تعدادشان به ۲۰۰ هزار نفر نمی‌رسید، این نشان دهنده افزایش ۳۱۷ درصدی شده بودند، اما بقیه کارکنان دولت از این افزایش بهره‌مند نشده بودند که این افزایش به یک مطالبه عمومی برای کارکنان تبدیل دولت شده بود. البته آن دو تصمیم اتخاذ شده در سال ۹۳ و ۹۴ باعث شد تا دریافتی کارکنان دولت به میزان قابل‌قبولی ترمیم شود. ضمن اینکه در کنار این موارد، هر سال افزایش ضریب حقوق، متناسب با نرخ تورم هم از سوی دولت انجام می‌شد. در این میان، همکاران ما در سازمان برنامه و بودجه، همواره نگران این بودند که اعمال ۵۰ درصد افزایش حقوق، بار مالی زیادی را بر بودجه دولت تحمیل کند به نحوی که امکان

تأمین آن فراهم نباشد. اما با شرایطی که پس از تحریم‌ها پیش آمد و با افزایش نرخ تورم و هزینه‌های کارکنان دولت و اینکه دولت دیگر نمی‌توانست صرفاً با افزایش ضریب حقوق براساس تورم، کاهش قدرت خرید کارکنان خود را جبران کند، نهایتاً در ده فجر سال گذشته با پیگیری‌های ما و رویکرد مثبت سازمان برنامه و بودجه، این سازمان پذیرفت تا این افزایش ۵۰ درصدی برای همه کارکنان دولت اعمال شود. آقای رئیس جمهوری هم با این مسأله موافقت کردند و به این ترتیب، از ابتدای اسفندماه به دستگاه‌های اجرایی اجازه داده شد از محل اعتباراتی که در اختیار دارند، برای اعمال این ۵۰ درصد افزایش اقدام کنند.

■ اکنون با این افزایش‌ها وضعیت پرداخت‌ها به کارکنان دولت به چه صورت شده است؟

ابتدا اشاره کنم که ضریب ریالی حقوق کارکنان که در سال ۹۲، هزار و ۴۳۸ ریال بود، به سال ۹۳ رسید و به سال ۹۴ رسید. کارکنان قوه قضائیه، نهاد ریاست جمهوری و چند دستگاه کوچک دیگر، هم به این افزایش ۵۰ درصدی رسیدند. از گزارش‌های رسمی مرکز آمار هم ۱۴۲ درصد افزایش برای کارکنان دولت است. این امر به این معنی است که اولاً دولت مطابق تعهد قانونی خود متناسب با نرخ تورم ضریب ریالی حقوق کارکنان و بازنشستگان

■ سه شنبه ۱۱ شهریور ۱۳۹۹
■ سال بیست و ششم
■ شماره ۷۴۳۲

کرده است و در کنار این، دولت تغییراتی در حداقل حقوق کارکنان هم انجام داده است. به این ترتیب که حداقل حقوق که در سال ۹۲ به میزان ۴۹۰ هزار تومان بود، امسال، غیر از حکمی که مطابق آن باید پرداخت‌های دیگری هم داشته باشیم، به حدود یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسیده است. این امر نشان می‌دهد که میزان حداقل حقوق در سال ۹۹ نسبت به سال ۹۲، به میزان ۲۶۶ درصد افزایش یافته است.

■ مطابق این آمار و ارقام، متوسط دریافتی کارکنان دولت در فاصله سال‌های ۹۲ تا ۹۹ چه تغییری کرده است؟

متوسط حقوق کارکنان دولت در سال ۹۲، به میزان یک میلیون و ۷۳۰ هزار تومان بود که با افزایش ۲۱۶ درصدی به ۵ میلیون و ۲۷۰ هزار تومان رسیده است، یعنی با وجود اینکه نرخ تورم طی این سال‌ها ۱۴۲ درصد بود، متوسط حقوق کارکنان ۲۱۶ درصد اضافه شده است.

■ این افزایش‌ها برای بازنشستگان چطور بود؟

میزان افزایش دریافتی بازنشستگان بیشتر از شاغلان بود زیرا همزمان که هر سال افزایش ضریب ریالی اعمال می‌شد، برنامه همناسازی حقوق بازنشستگان هم در دستور کار دولت بود که به‌صورت تدریجی انجام می‌شد. در سال ۹۲ متوسط حقوق بازنشستگان کشوری ۸۸۹ هزار تومان بود که اکنون به ۴ میلیون و ۷۹۰ هزار تومان رسیده و این نشان دهنده افزایش ۳۱۷ درصدی نسبت به سال ۹۲ است. در خصوص بازنشستگان لشکری نیز، با توجه به بالاتر بودن پایه حقوق آنان نسبت به بازنشستگان کشوری، متوسط حقوق آنان که در سال ۹۲، به میزان یک میلیون و ۱۲۳ هزار تومان بود با افزایش ۲۸۱ درصدی متوسط دریافتی آنان به ۴ میلیون و ۲۸۰ هزار تومان رسیده است. به عبارت دیگر، علاوه بر اینکه دولت توانسته است تکلیف قانونی خود یعنی افزایش حقوق متناسب با نرخ تورم را انجام دهد، بلکه از طریق اجرای تدریجی همناسازی دریافتی بازنشستگان هم با حقوق افزایشی بیش از ۳۲۵ درصد پرداختی آنان را اضافه کند. البته همناسازی پرداختی بازنشستگان یک برنامه‌ای است که هنوز کامل نشده و امیدوارم با تأمین بودجه مورد نیاز از سوی سازمان برنامه و بودجه در سال جاری اجرای آن کامل شود و ما بتوانیم به بازنشستگان عزیز پرداختی به میزان ۹۰ درصد شاغلین داشته باشیم.

■ شما شخصاً این افزایش‌ها را به لحاظ نرخ تورم و جبران کاهش قدرت خرید، قابل توجه می‌دانید؟

مهم این است که دولت در حد امکانات و بویژه شرایط دشوار بودجه‌ای به کارکنان خود و بازنشستگان توجه داشته و افزایشی بیشتر از نرخ تورم را در حقوق و مزایای آنان اعمال کرده است. لذا، در مقایسه با آنچه مرکز آمار به‌عنوان نرخ تورم این سال‌ها اعلام کرده، افزایش قابل توجهی است. این نشان می‌دهد که دولت با درک درست از جایگاه نظام اداری که اصلی‌ترین عنصر آن را نیروی انسانی تشکیل می‌دهد، باوجود اینکه از نظر شرایط بودجه‌ای و تحریم‌ها تحت فشار بود و تا حدودی هم دست دولت بسته بود، در این سال‌ها بویژه در پایان سال ۹۸ قدم بزرگی برای ترمیم حقوق کارکنان دولت به‌عنوان مهم‌منه اهمیت این تصمیم دولت و آثار آن و نیز پیامدهای آن هستند. امیدوارم دولت همواره بتواند و این امکان را داشته باشد تا به نیروی انسانی خود توجه بیشتری مبدول کند.

ما و دولت وظیفه داریم تا از نیروی انسانی دولت صیانت کنیم و جبران خدمات این کارکنان را مورد توجه قرار دهیم. کارکنان دولت هم می‌دانند که دولت با محدودیت‌های خود نمی‌تواند بسیاری از خواسته‌های آنها را انجام دهد و همین که باوجود محدودیت‌های ناشی از تحریم توانسته این کار را انجام دهد، کار بزرگی بوده است. بنابراین، این مسأله برای کارکنان دولت مفهوم و ملموس است.

ادامه در صفحه ۵۵

لاریجانی نامزد کدام جناح در ۱۴۰۰ می‌شود

«خبر اول اینکه، باشگاه خبرنگاران متعلق به صدا و سیما از قطعی شدن نامزدی علی لاریجانی برای انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ خبر داده و البته مدعی شده که اجابت شرط و شروط وی از سوی اصلاح‌طلبان و اصولگرایان با اما و اگر همراه است. در بخشی از این گزارش به نقل از روزنامه «صبح نو» نزدیک به محمداقرباقلیاب آمده که شرط اصلی لاریجانی علاوه بر حمایت اصلاح‌طلبان، نامزدی او از جانب راست سنتی است به نحوی که فقط نامزد اصلاح‌طلبان نباشد و مانند حسن روحانی از حمایت برخی راستگرایان هم برخوردار باشد. باشگاه خبرنگاران نوشته: تا اینجای ماجرا معلوم شد که علی لاریجانی تقریباً تصمیم خود را برای حضور در انتخابات ریاست جمهوری گرفته و حال تنها موضوعی که در حال چانه‌زنی برای آن است، کاندیدای کدام جناح بودن اوست. نویسنده مدعی شده که تا اینجای کار به نظر می‌رسد موضوع حضور لاریجانی به عنوان کاندیدای اصلاح‌طلبان در انتخابات ۱۴۰۰ به موضوعی اختلافی تبدیل شده و به جز حزب کارگزاران، سایر احزاب اصلاح‌طلب روی خوشی به آن نشان نمی‌دهند و اصولگرایان هم چندان روی خوشی به لاریجانی نشان نخواهند داد؛ اما از آنجا که گذشت زمان همواره آسین مسائلی دور از ذهن است باید چشم دوخت و منتظر ماند که در نهایت لاریجانی به عنوان کاندیدای اصلاح‌طلب یا به کارزار رقابت خواهد گذاشت یا اصولگرایان و یا اصلاً عطای آن را به لقایش خواهد بخشید.

ایران چگونه پمپو را بدترین وزیر خارجه امریکا کرد

«دست آخر اینکه، روزنامه واشنگتن پست در یادداشتی با اشاره به عملکرد وزیر امور خارجه امریکا در هدایت سیاست دولت این کشور در برابر ایران، او را بدترین وزیر امور خارجه تاریخ تلقی کرد. به گزارش ایسنا، واشنگتن پست نوشت: یک نمونه خوب آن در مذاکرات پیرامون ایران در ماه اخیر در شورای امنیت سازمان ملل مشاهده می‌شود. در میان اخبار دیگری که منتشر شده است، شکست دولت ترامپ برای تمدید تحریم تسلیحاتی سازمان ملل علیه ایران که تاریخ آن (در ماه اکتبر) به پایان می‌رسد، مثالی گویا برای این است که پمپو چگونه سیاست امریکا را به مسیرهای نیت‌شکافته است. در ادامه این یادداشت آمده است: کارزار فشار علیه ایران به دلیل اینکه ترامپ رئیس جمهوری امریکا ۱۳ روز پس از روی کار آمدن پمپو در آوریل ۲۰۱۸ خروج از توافق هسته‌ای را اعلام کرد، از کارهای مشخص پمپو بوده است. رئیس جمهوری گفت که می‌خواهد درباره توافق دیگری مذاکره کند اما پمپو به سرعت مانع آن شد و بیش از ۱۰ شرط گسترده را برای تهران ارائه و اعلام کرد هدف او تغییر حکومت است. البته محققانی که علیرغم تحریم‌های رویه افزایش فرمانده نیروهای قدس سپاه پاسداران، ایران آسیبی ندیده و غنی سازی اورانیومش را افزایش داده است. واشنگتن پست با اشاره به اصرار پمپو برای بازگرداندن تحریم‌ها با وجود مخالفت اعضای شورای امنیت نوشت: زمانی که مدت ۳۰ روز مکانیسم بازگرداندن تحریم‌ها را با اصرار پیوسته به پایان برسد، ممکن است دولت ترامپ اصرار را بر بازگردانی تحریم‌های جهانی علیه ایران داشته باشد. اگر این کار را کند، احتمالاً این امر توسط بسیاری از کشورها از جمله کشورها مطرح نادیده گرفته خواهد شد. امریکا آشکارا منزوی می‌شود و لقب مایک پمپو به عنوان بدترین وزیر امور خارجه تاریخ بیشتر تثبیت خواهد شد.

رئیس: ذات حکومت اسلامی پاک و ضد فساد است

رئیس قوه قضائیه روز گذشته در جلسه شورای عالی قوه قضائیه اعلام کرد که در پرونده‌های مرتبط با واگذاری مسأله‌دار بنگاه‌های دولتی به بخش خصوصی، فقط نباید برخورد با مدیران متخلف بنگاه‌ها مورد توجه باشد بلکه نحوه واگذاری این واحدها نیز باید بررسی شود که آیا بر اساس ضوابط قانونی و صلاحیت افراد بوده یا نه؟

به گزارش میزان، سید ابراهیم رئیسی در این جلسه دستور داد ضمن تسریع در رسیدگی به پرونده رئیس سابق سازمان خصوصی سازی و مدیران متخلف برخی شرکت‌ها، سازمان بازرسی موضوع تعیین تکلیف نحوه واگذاری‌های مسأله‌دار و خلاف ضوابط و مقررات مانند شرکت‌های هفت تپه و پالایشگاه کرمانشاه از سازمان خصوصی سازی و وزارتخانه‌های ذیربط بگیرد. رئیس دستگاه قضا اظهار کرد: در موضوع واگذاری‌ها، یک جنبه تخلف افرادی است که این واحدها را مورد تملک قرار داده‌اند و دیگری بررسی نحوه واگذاری این واحدهاست که آیا شرایط مندرج در قانون برای واگذاری و صلاحیت افراد مورد توجه سازمان خصوصی سازی قرار گرفته یا نه؟ در واقع مورد بررسی فقط برخورد با مدیران متخلف نیست و باید نحوه واگذاری این واحدها هم بررسی قرار گیرد. آیت‌الله رئیسی همچنین به موضوع تعطیلی برخی کارگاه‌های تولیدی پس از تملک بانک‌ها اشاره کرد و گفت: گزارش‌ها از استان‌ها نشان می‌دهد برخی واحدهای تولیدی که به دلیل بدهی از سوی مدیران تملک شده‌اند، به تعطیلی کشیده شده‌اند که این خلاف وعده بیان‌ها عامل بانک‌ها و تأکید رهبر معظم انقلاب است. رئیس قوه قضائیه همچنین با تأکید بر لزوم شفاف سازی در همه بخش‌ها بویژه در حوزه اقتصاد، حرکت به سوی دولت الکترونیک، ایجاد سازوکارهای اجرای عدالت و مقابله جدی با تبعیض تصریح کرد: مبارزه و محاکمه بخشی از فرآیند سالم سازی نظام اداری است، اما اصلاح بسترهای فسادزا و قانیگردد مهم‌تر از آن هاست. آیت الله رئیسی با تأکید بر اینکه ذات حکومت اسلامی و نظام ما پاک و ضد فساد است، ادامه داد: هر کجا فساد لانه کند، نظام با آن مقابله خواهد کرد و هیچ دستگاه و کارگزاری نمی‌تواند بپذیرد که فساد در جامعه و سیستم اداری باشد.

واعظی: تهدید کشورهای مخالف امریکا

بدعت خطرناک در نظام بین الملل است

رئیس دفتر رئیس جمهوری در واکنش به اظهارات اخیر مایک پومپو وزیر خارجه امریکا، تهدید علنی به تحریم کشورهایی که با امریکا مخالفت و این کشور را همراهی نکنند را یک بدعت خطرناک در نظام بین‌الملل و شورای امنیت دانست و گفت: دولت امریکا متأثر از رویکرد فرافکنی و اراده رژیم صهیونیستی، تصمیماتی می‌گیرد که کاملاً غیر حقوقی و نامرتب است لذا نمی‌تواند حتی به مبانی ظاهری حقوقی این تصمیمات بایبند باشد. به گزارش ایرنا، محمود واعظی با تأکید بر اینکه استفاده از مکانیزم ماشه ساز و کاری در درون برجام است، افزود: دولت امریکا در رفتاری غیرمنطقی، رسماً از برجام خارج شده و روشن است که دیگر امکان استفاده از ساز و کارهای درون آن نواقضه را ندارد.

او با اشاره به اینکه دولت‌مردان امریکا امروز دریافته‌اند که چه اشتباه بزرگی را در خروج از برجام مرتکب شده‌اند، اضافه کرد: حالا برای پوشاندن این اشتباه، دست به حرکت‌های مذبوحانه و خالی از هرگونه مبناي حقوقی و قانونی می‌زنند. آنان پس از خروج چندین مرتبه این رویکرد را آزمایش کرده‌اند و هر بار به شکل کاملاً کم‌نظیری در تاریخ بین‌الملل با مخالفت جهانی مواجه شده‌اند.

واعظی سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه امریکا را زمینه‌ساز انزواي این کشور در جهان دانست و گفت: امریکایی‌ها حق استفاده از مکانیزم‌های درون برجام را ندارند و به همین دلیل، اقدام اخیر آنها در شورای امنیت به هیچ وجه موفق نخواهد شد، چرا که همه اعضا و جامعه جهانی با آن مخالفند.